

Sygn. Akt XVII AmE 338/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 1 grudnia 2017 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 338/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 1 grudnia 2017 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 z późn. zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła [Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 12 maja 2017 r., na podstawie art 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) sp. z o.o. z/s w S. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) sp. z o.o. z/s w S. w dniach 10-12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w S. przy ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam (...) sp. z o.o. z/s w S. karę pieniężną w kwocie 28.939 zł.

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (obecnie: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) złożył odwołanie, zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że głównym powodem niedostosowania się odbiorcy do ograniczeń był okres szczytu produkcyjnego u odbiorcy oraz, że odbiorca podjął świadomą decyzję o niedostosowaniu się do ograniczeń, w sytuacji kiedy głównym tego powodem był brak możliwości technicznych sprawdzania na bieżąco ilości używanej energii, co było niezależne od działań odbiorcy,
2. naruszenie art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne, poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, kiedy szkodliwość społeczna czynu była znikoma i jednocześnie odbiorca zaprzestał naruszania prawa,
3. naruszenie art. 56 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, poprzez wymierzenie kary w wysokości dobrowolnej, nieopartej na istotnych przesłankach oraz nieadekwatnej do wagi czynu odbiorcy oraz niewzięcie pod uwagę przy wymierzaniu wysokości kary okoliczności dla sprawy istotnych, takich jak zaprzestanie naruszania prawa przez odbiorcę, podjęcie przez odbiorcę natychmiastowych działań mających na celu niedopuszczenie do dalszego naruszania ograniczeń.

Mając powyższe na względzie wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary wobec odbiorcy w oparciu o art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne, ewentualnie o:
2. uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o:
3. zmniejszenie wysokości wymierzonej odbiorcy kary,
4. o zasądzenie od Prezesa URE na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powód podniósł również, że powodem odnotowania przekroczeń poboru mocy były także sposób powiadamiania o wprowadzeniu ograniczeń oraz brak odpowiednich akcji informacyjnych w tym zakresie. Zdaniem powoda, przekazywanie informacji poprzez Programu (...) uznać należy za anachroniczne i nieprzystające do dzisiejszych realiów. Powód zauważył, że dystrybutor wykonał wyłącznie jeden telefon do przypadkowej osoby pracującej u odbiorcy, informując o wprowadzeniu ograniczeń. Działanie takie powód uznał za nieadekwatne do wagi problemu i zasięgu koniecznych do przeprowadzenia działań. Co więcej, odbiorca podczas rozmowy z przedstawicielem dystrybutora nie został w żaden sposób poinstruowany, że zużycie energii musi spaść do określonego limitu, a wręcz zostało zasugerowane, że odbiorca powinien ograniczyć zużycie energii elektrycznej wyłącznie w miarę możliwości. Odbiorca podjął w związku z tym działania, w celu dostosowania się do ograniczeń. Przyznał też, że informacja o konieczności wprowadzenia ograniczeń dotarła do właściwych osób około godziny 9-10, odbiorcy pozostało około 1-2 godziny na reakcję, czyli w praktyce nagle, daleko idące ograniczenie pracy większości zakładu, co wiązać się mogło ze spowodowaniem znacznych strat po stronie odbiorcy. W przekonaniu powoda, raptowne jego działania jako podmiotu należącego do międzynarodowej korporacji, skutkujące ograniczeniem produkcji, bez możliwości reorganizacji, skutkują utratą atrakcyjności odbiorcy w grupie kapitałowej, a także wiążą się z zaistnieniem dużych i niemożliwych do przewidzenia wielkości strat. Powód zaznaczył ponadto, że dokonał przekroczeń w sposób nieświadomy, z uwagi na brak możliwości zweryfikowania rzeczywistego poboru mocy.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Odbiorca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (obecnie: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) zawarł umowę na dostawy energii elektrycznej z dnia 20 marca 2009 r. nr (...), zgodnie z którą energia elektryczna dostarczana była do obiektu zlokalizowanego w S. przy ul. (...). Zgodnie z §7 ust. 1 pkt 6) w zw. z §3 ust. 2 pkt 9) i §5 ust. 7 ww. umowy, Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w razie wprowadzenia ograniczeń na podstawie stosownego aktu.

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy, wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) listem poleconym, wraz z pismem z dnia 20 sierpnia 2014 r.

(k. 11-43, 77-79 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister (...)) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE, (...) S.A. z/s w G. (...), do której sieci (...) sp. z o.o. z/s w S. (...) jest przyłączony, pismem z dnia 22 lipca 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r., do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w S. przy ul. (...). Z powyższych informacji wynika, że Odbiorca przekroczył obowiązujące go ograniczenia - zgodnie z Planem ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w następujący sposób:

1. 10 sierpnia 2015 r. łącznie 6,8644000 (MW w godzinie);
2. 11 sierpnia 2015 r. łącznie 2,1142000 (MW w godzinie);
3. 12 sierpnia 2015 r, łącznie 0,6678000 (MW w godzinie);

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył moc o 9,6464 MW w godzinie.

(k. 4 akt adm.)

Pismem z dnia 12 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych jemu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...), wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015. r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

W pismach z dnia 14 czerwca 2017 r., 5 października 2017 r. oraz z dnia 28 listopada 2017 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie. Odbiorca wskazał przede wszystkim, że przekroczenia poboru energii w dniach 10-12 sierpnia 2015 r, spowodowane były faktem, iż „miesiące sierpień i wrzesień są szczytem sezonu produkcyjnego dla Odbiorcy.” Nadto Odbiorca podniósł, iż nie miał on „technicznie możliwości śledzić faktycznego chwilowego zużycia energii elektrycznej”, zaś wszystko to skutkowało tym, iż „z przyczyn technicznych nie był w stanie dostosować się do ograniczeń (k. 7-9, 88-89, 104-107 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k.69,-70, 74-83, 86, akt adm.)

Pismem z dnia 2 listopada 2017 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. W wyznaczonym terminie Odbiorca skorzystał z możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. (k. 101, 102, 103 akt adm.)

Odbiorca w 2016 roku osiągnął przychód(...) zł. (k. 52 akt adm.)

W dniu 1 grudnia 2017 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...).

Powyzszy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6

Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Niewątpliwie, fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W myśl powyższych regulacji prawnych OSP w ramach swojej kompetencji dokonała wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, zgodnie z treścią art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku wraz z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiała uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej wysokości 9,6464 MW w godzinie.

Wskazać dalej należy, że powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami. Zgodnie natomiast z treścią z §8 ust. 1 i 2 wskazanego Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. W treści odwołania powód podnosił, że niezastosowanie się do ograniczeń w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 roku było spowodowane brakiem możliwości nagłego ograniczenia produkcji. Miał też na względzie jego uwarunkowania gospodarcze, jak również możliwe straty finansowe.

Zauważyć tu jednak należy okoliczność, że wskazywanie wartości minimalnej mocy bezpiecznej, obowiązującej przy 20 stopniu zasilania, determinowane jest treścią § 3 ust. 4 rozporządzenia, tj. nie może powodować w szczególności zagrożenia bezpieczeństwa osób oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych, która to okoliczność ma szczególne znaczenie uwzględniając wskazany w odwołaniu produkcyjny profil działalności gospodarczej. Z pisma (...) (k. 74-76) wynika jednak, że: „Z technicznego punktu widzenia dopuszczalne pobory mocy dla Odbiorcy zostały opracowane poprawnie na podstawie dostępnej (przez służby (...)) na dzień sporządzania planu informacji o mocy

umownej tj. 3000 kW (moc zamówiona przez Odbiorcę w 2013 roku). Poziom mocy bezpiecznej w stopniu 20 został ustalony w wysokości 500 kW i przesłany pismem z dnia 20 sierpnia 2014 roku. Odbiorca nie wniósł zastrzeżeń co do wartości mocy umownej i mocy bezpiecznej (podanej w stopniu 20).” Z powyższego wnioskować należy, że powód nie kwestionował nie tylko wskazanej wyżej wartości mocy bezpiecznej, ani też mocy umownej. Plan ograniczeń, w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektu powoda powinien zatem służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, bez powodowania zagrożeń o których mowa w treści § 3 ust. 4 rozporządzenia. Uczynienie temu zadość nie było jednak możliwe bez współpracy ze strony powoda przy ustalaniu wartości umownych, które to zadanie zostało zaniedbane przez powoda. Powyższe wynika przede wszystkim z faktu, że w treści §7 ust. 1 pkt 6) w zw. z §3 ust. 2 pkt 9) i §5 ust. 7 umowy obie strony, w czyli w tym powód, ustaliły że: „Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w razie wprowadzenia ograniczeń na podstawie stosownego aktu.” Wobec tego należy przyjąć, że w przekonaniu powoda zmniejszenie poboru energii w 20 stopniu zasilania do 500kW, nie powinno spowodować zagrożenia bezpieczeństwa ludzi oraz uszkodzenie lub zniszczenia obiektów technologicznych. Należy też zwrócić uwagę, że zgodnie z treścią §9 wspomnianego rozporządzenia, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;
- 3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z powyższego wynika, że dla wartości wskaźniowanych w planie ograniczeń istotne znaczenie ma również ustalenie wcześniej mocy umownej (dopuszczalnej przy 11 stopniu zasilania), gdyż jest to wartość wyjściowa dla dalszych stopni zasilania, czyli od 12 do 19. Wartości te są bowiem ustalane poprzez równomierne obniżanie mocy elektrycznej. Jak wynika z wspomnianego wyżej pisma (...), powód przed dniem 10 sierpnia 2015 roku nie kwestionował ani wartości mocy umownej ani też wartości mocy bezpiecznej. Tymczasem, powód ustalając z (...) poszczególne wartości mocy umownej (11 stopień zasilania) i bezpiecznej (20 stopień zasilania), powinien był uwzględnić specyfikę swojego przedsiębiorstwa. Powód na etapie zawieraniu umowy, czy też później w drodze aneksu do umowy lub po otrzymaniu planu ograniczeń, powinien był wystąpić o zmianę poszczególnych wartości, jeśli były one nieodpowiednie. Zauważyć tu należy, iż wobec wprowadzonych ograniczeń powód nie był zobowiązany do natychmiastowego zaprzestania poboru energii, a jedynie zastosowania odpowiednich działań, przygotowanych wcześniej, których rezultatem byłoby ograniczenie poboru energii w odpowiednim zakresie, czego powód jednak nie wykonał. Mimo powzięcia wiedzy o wprowadzonych ograniczeniach, powód nie dostosował się do ograniczeń w dniach 10,11 i 12 sierpnia 2015 roku.

Zauważyć tu należy, że powód miał możliwość zastosować się do wprowadzonych od dnia 10 sierpnia 2015 roku ograniczeń od godziny 10:00. Powyższe wynika z treści §12 ust. 2. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924) zgodnie z którym, komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie(...) (...) o godzinie 7.55 i 19.55 oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach. Powód był zatem zobowiązany do zastosowania się do wprowadzonych ograniczeń, tak samo jak wszyscy inni odbiorcy, którzy nie byli objęci włączeniami, o czym już wyżej była mowa, zwłaszcza, że w treści odwołania przyznał, iż informację o ograniczeniach powód pozyskał również telefonicznie około godziny 9.00-10.00.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku na podstawie 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Powyższe oznacza, że zaistniała przesłanka do nałożenia na powoda przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej. Wymierzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma charakter obligatoryjny. W związku z tym, uzasadnione było nałożenie na powoda kary według treści art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązki.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku o mocy 9,6464 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powód nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Skutkiem takiego działania może być bowiem wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego systemu. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powoda wyższym niż znikomy. Z tego względu przyjęcie, że szkodliwość czynu powoda była większa niż znikoma, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Ponadto, pozwany w sposób prawidłowy dokonał również wymiaru kary pieniężnej nałożonej na powoda. Z treści złożonego przez powoda dokumentu wskazującego rozliczenie przychodów w 2016 roku (jako poprzedzającym rok w którym wydano zaskarżoną decyzję, k. 52 akt adm.) wynika, że nałożona na powoda kara w wysokości 28.939,00 zł jest znacznie niższa od limitu określonego treścią art. 56 ust.3 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z jego treścią (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej nałożonej na powoda nie przekroczyła 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Ponadto zauważenia wymaga okoliczność, iż wysokość kary jest adekwatna do wysokości dokonanego przez powoda przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3000,00 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby, po zaokrągleniu w dół pełnych złotych (9,6464 MW x 3000,00 zł) zwłaszcza, iż wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1,50 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży elektrycznej w okresie 10-31 sierpnia 2015 roku, którą dla celów represyjnych kary, podwoił z tytułu sankcji. Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powoda. Ponadto wskazać należy, iż kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (wyrok TK z dnia 31 marca 2008r., SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Powód w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby nałożona kara zachwiała jego płynność finansową. Powód nie wykazał również, że dokonał przedmiotowych przekroczeń energii elektrycznej w sposób nieświadomy, z uwagi na brak możliwości technicznych pomiaru realnego zużycia energii. W treści umowy cywilnoprawnej, czyli umowy o świadczenie usług dystrybucji z dnia 20 marca 2009 roku strony, w tym powód, w sposób swobodny ustaliły wzajemne prawa i obowiązki. W myśl §4 ust. 6 pkt 2 powód przyjął na siebie obowiązek dostosowania układu pomiarowo – rozliczeniowego własnym kosztem i staraniem. Strony ustaliły również obowiązek powoda do niezwłocznego informowania (...) o zauważonych wadach lub usterkach w układach pomiarowo – rozliczeniowych i o innych okolicznościach mających wpływ na możliwość dokonania niewłaściwych rozliczeń oraz o powstałych przerwach w dostarczaniu energii elektrycznej lub niewłaściwych jej parametrach (§3 ust. 2 pkt 15). Ponadto, strony umowy dedykowały §9 ust. 1-8 odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy. Powód nie wykazał w żaden sposób, aby w dniach 10-12 sierpnia 2015 roku rzeczywiście wystąpił brak możliwości odczytu ani też, aby powyższe zaistniało z przyczyn leżących po drugiej stronie umowy, czyli po stronie (...) (art. 6 k.c.). Wskazać dalej należy, że kara w nałożonej wysokości jest relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia i jego przyczyny, która tkwiła w zaniedbaniu powoda w postaci braku odpowiedniego współdziałania na etapie opracowania planu ograniczeń i ewentualnego braku odpowiedniej procedury, które uniemożliwiłyby zaistnienie

przekroczeń poboru energii, wobec ustalonego planu ograniczeń. Będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 28.939,00 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do wyników procesu na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska